

20. apr. 1966.

Tervist, härra Rajamaa!

Lugesin Tei poolt saadud luuletused loki ja loomade
omalt poolt mõned raasa. R. Merilaasi luules on mitu,
mida lastel on kerge lugeda. Mõni meelest on veel
kõrk vastuvõetav, samuti 9. iv. - "Munapõld".
Runa "Mina ema", võiks lühendada, võttes ainult
4 rida nelja esimesest salmist. Vaja palgi võranda
ja kaskepäraseid sõnu siis lastel lugemises. Laste-
aastalt jääb meil emaneel lastele rohkem hõljema.
Pragused lapsed ei tea enam mis on sõna - öö, vee, jne.
Kas ei saaks valida Lulo II näiteks luuletusi, siis
saaks ka põinast laulda? Näit: Emale, Kallie emake,
Kevade lühend, Talvokommu, Hiiresjaht, Muttu jne.
Rahjaks oleu kõrk "Meie Karu" raamatud lastele
väljajaganud kingitustena, kuid ma mäletan, seal
olid mõned väga head laad lugemises.

Mõnu kõi laitel rohkem vana ruda, kuid pole
enam palgi jämedatuhjard, rohkem lühikajard.
Kõige tõsisemalt tuleb vist veel võtta "Kõrgsõis"
Ainenduspõli. Tuleb lapsed ja lastevanemad. 15. mail
on seal kevadpõli, näidendiga, nagu karistusk.

Palgi jõudu Tei kõi
soovide

Lydie Parul.

P.S. Kas "Kallie" on kinnist juba lõpetatud?
Või on see samas, millele korjate aruand?

Lugu kevadest.

/K.Merilaas./

See igal aastal kordub nii;
vett pöastukuul ju kraavis vulab,
ja kui märts veel lund ei vii -
aprillis viimne hangki sulab.
Siis tuleb mai - see õiekuu,
maa ~~XXX~~ äkki üleöö lööb haljaks
ja toa taga õunapuu,
mis tehti sügisel nii paljaks,
nüüd jälle õrnu pungi ajab
ja ladvast linnuvidin kajab.

Kus on põrnikas?

/E.Enno./

See tuba põrnikal,
sest ta elab mulla all.
Siis kui talv ja lumi väljas,
linnukesed päris näljas,
põrnik nosib mullas juuri,
vahel väikseid, vahel suuri,
sügab siit ja sügab säält,
tõstab põrisevat häält.
Katsub laulda, kuid ei saa,
heidab ära magama.
Magab, mõtleb: tuleb suvi,
kaob külm ja valge lumi,
eks siis lennata ma saa
üle metsa, üle maa
põriseva lauluga.

Väike jõululaul.

/J.Kuusik'u "Minu lauluvara II./

1. Nobedasti toimub ema nüüd.
Mida salaja teeb tema nüüd?
Kingid peidus paki sees,
uksed lukus, kinni ees:
siiski tore olla.

2. Taat läks kuuse järgi ammugi;
tuleb vist, ma kuulen sammugi.
Küllap ehteis varsti puu,
küljes päoke, tähed, kuu,
kirjuid küünlaid rohkeid

3. Kui siis särab kuusk ja valmis kõik,
kutsub lapsi ema rõõmus hõik.
Aga nähke, kes on säält,
kingikott suur õla pääl:
see ju vana jõuluvana.

Oi sa ime, mis ta kaasa tõi!
Silmis hiilgud, süda õnnes löi.
Ühel kingiks tore nukk,
teisel koer ja kirju kukk,
kolmas see sai ratsu.

/jans/

3. Jõulupühad armsad ajad meil,
kõrvust nendest kaunis kajad meil.
Igal aastal kuuse läik,
jõuluvana külaskäik
süütab hinges sära.

Märkus: Kas ei saaks ka noote juurde lisada. Küll oleks toote kohe võtta, nii lastel kui ka õpetajal.

Samas raamatus on veel teine tore laul, mida olen kasutanud jõulupeol ettekanes, tehes vastavaid liigitusi: Haldjate jõuluöö, lk. 257,